

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an. 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
în America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Bla j, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Plăți-ți-vă datoriile!

Nu este țară în toată lumea, în care să-și bată oamenii joc în forma aceea de legile țării, ca la noi. Incălțați-vă cu opinci de oțel și cercetați toate țările din lume, și vă convingeți că am dreptate.

Și pentrucă? Pentrucă partidul liberal, care avea în mână toate băncile, a lăsat, cât a stat la putere, să se plătească camete de 20—40 la sută după datorii, ca băncile să câștige cât mai mult.

Abia, venind la putere național-tărăniștii, au oprit această cămătărie, dar atunci era deja prea târziu. Oamenii se umpluseră de datorii, ca stupul de miere, așa că însuș Maiestatea Sa Regele s'a convins, că trebuie să se facă ceva pentru ușurarea datoriilor. Astfel s'a ajuns la conversiune.

Însă, vorbindu-se atâta de conversiune, oamenii au început a crede că li-se vor ierta toate datoriile, și au început să nu mai plătească. Foarte mult a contribuit la această părere partidul dlui Dr. Nicolae Lupu, care, fiind în opoziție, a făgăduit sarea cu marea. Oamenii, auzind ceace le spune fostul ministru dela București, au început să nu mai plătească nimănui și astfel să sape mormântul țării noastre.

Cetățenii noștri astăzi, mulțămită propagandei făcute de dl Dr. Nicolae Lupu dela București, nu mai plătesc băncilor, nu dările statului și a comunelor, nu datoriilor particulari, nu cu un cuvânt nimănui, așa că, după ce au nimicit băncile, astăzi-măine nimicesc și statul, și vom ajunge și noi să ne păpăm țara ca țâganii biserica.

Pentru bunul Dumnezeu, dar nu vă dați seama, că ne facem de comedia lumii? Nu vedeți cum rād de noi în pumni Ungurii și Sașii și Rușii? Nu vedeți cum toate statele din jurul nostru se pregătesc cu zor la noul războiu care va izbucni undeva în curând, iar noi, din cauza noastră — pierirea ta din tine Izraile! — stăm cu mâinile în buzunar și ne lăsăm țara să se prăpădească!

Până când vom stărui în această greșală ne mai pomenită? Până când nu vom înceta a ne tăia creanga de sub picioare? Până când vom continua a rămânea orbi și surzi? Până când nu ne vom da seama că se umple paharul?

Ori nu vedeți, că am ajuns aproape de râpă? Că guvernele stau neputincioase în fața acestei ne mai pomenite ticăloșii? Că străinătatea nu mai are nici o încredere în noi?

Ei bine, eu înțeleg ca celce nu are să nu plătească, dar ca celce are, să stea cu banii împăturați pe fundul lăzii și să nu-și împlinescă datoriile către stat și biserică, asta nu o mai înțeleg.

Legea conversiunii s'a votat, ea a fost publicată, ea este lege, care-i obligă pe toți. Celuice plătește în aceste 6 luni 1000 Lei din datorie, i-se iartă 2000, iar celuice plătește 10.000—20.000, cu un cuvânt dublul. Statul v'a făcut această mare înlesnire, ca să vă ajute și pe D.-Voastră și ca să iasă și el din impas, altfel se prăpădește.

Fiți deci patrioți, nu numai cu gura ci și cu fapta! Fiți patrioți și creștini! Plățiți-vă datoriile către stat, către bănci, către particulari, ca să venim odată în rând cu țara, și să nu ne-o omorim noi înșine!

Nu ascultați de gurile satelor, ascultați de legile țării și de cei mai mari! Nu fiți bolșevici, ci cetățeni cinstiți și creștini, cari nu doresc paguba nimănui, că ce ție nu-ți place, altuia nu face!

Un șarpe de doi metri în stomacul unei fetițe. Unei fetițe de 14 ani, din comuna Toplița a început să-i crească burta mare. Oamenii, răi de gură, ca întotdeauna când dă nenorocirea pe cineva, au început să vorbească cine știe ce. Părinții au dus fata la raze și, spre mirarea lumii, s'a văzut că fata avea în stomac un șarpe de doi metri. Medicul au operat fata și i-au scos șarpele. Se spune că fata nu putea mânca numai lapte, alte mâncări nu-i plăceau șarpelui. Șarpele a intrat în stomacul fetiței când ea dormea cu gura căscată și desigur când era numai pui.

Pentru cel care au degând să se însoare. E un gând și acesta pentru mulți: cum să-și aleagă nevasta? Că așa dacă te uiți la ele, multe par bune și harnice de mama focului, dar dacă le lai, te scarpini și unde nu te mănca. Un profesor american a făcut următoarea probă, cu fetele de măritat. El a zis, când te gândești să lei o fată în căsătorie, îi dai să curețe cartofi. Și dacă lasă coaja groasă, e semn că e chelțuțoară; dacă nu curăță nodurile, e leneșă; dacă nu spală cartofii numai într'o apă, e murdară; dacă pune untură multă, e lacomă; dacă-i lasă să ardă, e fără de grijă. Dar dacă le face pe toate, ia o de nevastă; e cum trebuie să fie.

La Deva s'au găsit monete false. Cu câte nu se mai ocupă și oamenii. Dar pare-că, pe pământul acesta, toate faptele lor au numai o țintă, anume: să câștige bani și avere. Tocmai contrarul a ceace ne-a spus Mântuitorul. Banul se câștigă greu, când e să-l câștigi prin muncă cinstită. De aceea nește creștini din Deva și Cugir s'au apucat să facă deadreptul bani, fără să-i mai câștige cu munca. Zis și făcut. Numai că jandarmii au pus mâna pe ei, le-au legat banii de gât și la răcoare cu ei. Acum își numără pe semne banii, în Cluj, la temnița cea mare.

Se clădește un spital pentru invalizi. Dacă nu li-se dau bani bleșilor invalizi, cel puțin să li-se dea paturi, unde să-și odihnească trupul istovit de boale, în ceasul din urmă. Asta au cerut-o mereu dela război încoace, dar toate guvernele le-au dat numai vorbe și făgădueli. Însfârșit, guvernul de acum, între multele fapte bune ce le-a făcut, le-a dat și lor un spital, un loc, unde să-și pună capul în ceasul din urmă. În acest spital, ei sunt primiți și tratați gratuit. Spitalul se află în București la dispensarul policlinic al ministerului sănătății. Numai că n'are numai 80 de locuri.

Tâlhari de bancă. Când vrei să furi o sută de Lei din buzunarul vecinului și e greu, în ziua de azi, când banii sunt atât de scumpi, dar să furi bani dintr'o bancă. Toată lumea știe că banii în bănci sunt ținuți în lăzi de fier pe care nu le poate deschide, numai celce a învățat cum s'o facă. Hoții cei mari din America au încercat, cu un fel de aer, să topească închizătorile caselor de bani. Dar nu mergea, căci cerea mult timp. Atunci, niște hoți din Londra, (capitala Angliei) s'au apucat să facă o casă de tinchea (pleu) pe care s'o puie în bancă în locul celei adevărate. Casa de pleu a făcut însă zgomot și paznicul i-a prins.

Poruncile dumnezeesti

după F. Spirago

Porunca iubirii lui Dumnezeu

Omul e așa făcut că simte o oarecare plăcere când se simte în fața unui lucru bun și frumos; această plăcere împreună cu dorul de a avea acel lucru, se numește dragoste.

Dacă noi simțim dragoste față de lucrurile create, cu atât mai vădit trebuie să simțim față de Dumnezeu ziditorul, care este nelătețut în frumusețe și bunătate. Cine poate întrece în frumusețe pe cel ce a făcut frumusețea? Căci, în Dumnezeu se află tot frumosul ce-l găsim împărțit la făpturi și încă în gradul cel mai înalt.

Motivul pentru care noi iubim pe Dumnezeu, este Dumnezeu însuși.

»Noi îl iubim (pe Dumnezeu), pentru că el ne-a iubit mai întâiu«. (I Ioan IV, 19). Din iubire față de noi, a trimis pe pământ pe Fiul său cel unul născut ca să ne răscumpere din robia diavolului. Isus Hristos zice el însuși: »Așa a iubit Dumnezeu lumea, în cât și pe Fiul său ce-l unul născut l-a dat« (Ioan III, 16). Dumnezeu a trimis pe Fiul său, nu ca pe un rege pe pământ, ci chipul robului luând, și nu să trăiască și să moară, ca unul din ceilalți oameni, ci să trăiască în năcazuri și să moară răstignit pe cruce.

Dumnezeu fără încetare ne copleșește cu binefacerile sale: căci tot ce iubim noi vine de la el. El ne dă viață, sănătate, hrană, îmbrăcăminte și toate cele de lipsă și folositoare. »Toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este, pogorînd de la Părintele luminilor« (Iacob I, 17). Tot ce suntem și avem, ne-a fost dat de la Dumnezeu. »Ce ai, ce nu ai primit?« (I Cor. IV, 7). Adevărat, că noi nu știm prețui îndeajuns aceste binefaceri până ne împărțăm de ele. Numai când suntem lipsiți de ceva — atunci știm adevăratul preț al celor ce ne lipsesc. Bolnavul prețuiește mai bine sănătatea; orbul vederea — și așa mai departe. Și dacă iubim pe cei ce ne fac vre-un dar, cât de mult ar trebui să iubim pe Dumnezeu, care ne-a dat tot ce avem.

După cum cel ce iubește ceva, se gândeste mereu la lucrul iubit și-l dorește, așa cel ce iubește pe Dumnezeu se cujeță des la el, »căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră« (Mat. VI, 21). Celui ce iubește pe Dumnezeu îi place să vorbească despre lucrurile dumnezeesti, »căci din prisosința inimii grăește gura«. (Mat. XII, 34); și-i place să asculte cuvântul Domnului: »Cel ce este de la Dumnezeu, graiurile lui Dumnezeu le ascultă« (Ioan VIII, 47).

Cel ce iubește pe Dumnezeu muncește pentru mai marea mărire a lui Dumnezeu. Acela mulțumește lui Dumnezeu pentru binefacerile pe cari le-a primit precum a făcut Noe, când a eșit din corabie după potop; cum au făcut leproșii

din evanghelie, și așa mai departe. Iar năcazurile le suportă cu răbdare și fără cărtire Sf. Pavel era bucuros cu toate năcazurile sale; »Umplutu-m'am de mângăiere: prea multă bucurie am întru tot năcazul nostru«. (II. Cor. VII, 4).

Cel ce iubește pe Dumnezeu, iubește și pe deapropoalele său, care este o făptură a lui Dumnezeu. »Tot cel ce iubește pe cel ce a născut, iubește și pe cel ce s'a născut din tr'insul.« (I Ioan V, 1); iubește pe deapropoalele său, fiindcă acesta reprezintă pe Isus Hristos, după cum se vede din cuvintele de la judecata din urmă: »Adevăr zic vouă, întru cât ați făcut unuia din acești frați mai mici ai mei, mie mi-ați făcut«. (Mat. XXV, 40).

Cum trebuie să iubim pe Dumnezeu ne-o spune Isus Hristos. »Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, din toată inima din tot eugetul tău, și din toată puterea ta«. (Marcu XII, 30) Aceasta înseamnă că în gândurile noastre, în vorbele noastre și în faptele noastre totdeauna să avem în vedere pe Dumnezeu.

Pe Dumnezeu trebuie să-l iubim mai presus de toate, adică să fim gata a jertfi totul când el ne cere.

Slobod este să iubim și creaturile, dar așa ca să iubim pe Dumnezeu în făpturile sale și nu să le iubim pentru ele înseși. De aceea zice Mântuitorul: »Cel ce iubește pe tată sau pe mamă mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine; și cel ce iubește pe fiu sau pe fată mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine«, (Mat. X, 37).

Iubirea lui Dumnezeu ne aduce cel mai mare folos; ne unește cu Dumnezeu deja în lumea aceasta, ne luminează mintea, ne întărește voința, ne câștigă iertarea păcatelor, pacea sufletească, multe daruri și după moarte fericirea cerească.

Cel ce iubește pe Dumnezeu, are ceriul pe pământ. Isus Hristos a zis că: »de mă iubește cineva, cuvântul meu va păzi, și tatăl meu îl va iubi pe el, și la el vom veni și sălaş la el ne vom face« (Ioan. XIV, 23). Iară sf. Ioan spune că: »cel ce petrece în dragoste, în Dumnezeu petrece, și Dumnezeu întru dânsul«. (I Ioan IV, 16).

Nimic nu dă mai multă putere și curaj ca dragostea. Mănată de dragostea de mamă, cloșca, fricoasă de la fire, își apără puișorii când sunt în primejdie, chiar și împotriva omului. Dragostea toate le suferă toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le răbdă«. (I Cor. XIII 7).

Ne mai aduce dragostea un folos neprețuit: iertarea păcatelor. Isus Hristos a zis despre femeia păcătoasă: »iartă-se păcatele ei cele multe, pentru că a iubit mult« (Luca VII, 47). »Dragostea va acoperi mulțimea păcatelor« (I Petru IV, 8). Precum focul nimicește rugina, așa dragostea nimicește rugina păcatului.

Dragostea multe daruri cerești ne câștigă: »Cel ce mă iubește, iubit va fi de Tatăl meu; și eu îl voi iubi pe el și mă voi arăta lui« (Ioan XIV.) În sfârșit »știm, după vorba Sf. Pavel, că celor ce iubesc pe Dumnezeu, toate li-se lucrează spre bine«. (Rom, VII, 28).

Care este răsplata vecinică a celor ce iubesc pe Dumnezeu, ne-o spune tot sf. Pavel: »cele ce ochiul nu a văzut, și urechea nu a auzit, și la inima omului nu s'a suit, cari le-a gătit Dumnezeu celor ce-l iubesc pe dânsul« (I Cor. II 9).

Dragostea lui Dumnezeu, prin un singur lucru o putem pierde, prin păcat. Pentru aceea zice sf. Pavel: »Tare crez eu, că nici moartea, nici viața, nici ingerii, nici căpeteniile, nici puterile, nici cele de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncul, nici orice altă făptură nu poate să ne despartă pe noi de dragostea lui Dumnezeu, care este în Hristos Isus Domnul nostru« (Rom VIII. 38—39).

Nicolae Paștiu

O frumoasă faptă creștinească

Grota Maicii Domnului din Bărbătenii de sus

Credincioșii din Bărbătenii de sus, Valea Jiului, județul Hunedoara, de sub conducerea pâr. Ioan Butnariu, au ridicat, încă în luna Maiu, în cinstea Preacuratei, o grotă adevărată o imitație a statuii Născătoarei de Dumnezeu așa cum se poate vedea la Lourdes: Maica Domnului cum a apărut Bernadettei, în stâncă.

Această grotă s'a ridicat din daniile de bună voie ale credincioșilor, ea să-și arete alipirea și dragostea nețărmuită către Maica milelor; ea să-i aibă chipul pururea în mijlocul lor și ca astfel cu atât mai dinadinsul să se întrepună pentru ei la dumnezeescul ei Fiu; și mai ales pentru a desvolta credința vie și simțul religios și moral în aceea parte de țară, unde între minieri băntuie tot felul de rătăcirii.

Grota este de toată frumusețea și a fost adusă anume din orașul Lyon din Franța, costând nu mai puțin de 42 mii Lei.

Iată și numele celor ce au dăruit banii: Societatea minieră „Petroșani“ Lei 5.000, Prefectul județului Hunedoara 3.500, Muncitorii minieri din Bărbătenii de sus 3.480, Primăria comunei Lupeni 2.000, Ioan Butnariu preot 2.000, Lazar Sălăgean comerciant 1.200, Nicolae Opreșă, funcționar 1.100, Avram Mistău 1.100, Sânziana Drăgoiu 1.100, iar cu câte 1.000 Lei au contribuit: Vasile Timișan primar, Gheorghe Bistriean primcurator, Nicolae Zugrav canonic Ianăș Ianc lui Petru, Iosif Dăneasă, Nicolae Borc, Jovan Opreșă, Ștefan Hamz. Jovan Borc lui Ion, Ioan Dăneasă lui Dan, rep. Iliana Rad, și Iliana Căldărar; Gheorghe Opreșă al Ilinei 800, Ioan Opreșă cantor 600, Gheorghe Floronescu Ianăș 600, Ion Manesc lui Stanc 500, Jovan Florescu Stanc 500, Tănase Dăneasă 500, Nicolae Opreșă 500, Ioan Lupulescu 500, Mihai Opreșă 500, Petru Motoc 500, Jovan Bolosin 500, Constantin Borc 300, Kelemen Ștefan farmacist 200, Banca Parângul din Petroșeni 200, Dr. Emil Boeriu avocat 200, Timișan Ioan Alexă 200, Tănase Manca 200, Floarea Lupulescu 150. Câte 100 Lei: Petru Berinde preot, Ioan Viorel notar, Dumitru Epure dir. de bancă, Dr. Mitterhuber avocat, Iliana Coambă, Gheorghe Lung, Cleomantina Fökl, Anuța Mănesc Jovan, Solomie Manesc, Gheorghe Timișan, Nicolae Rujea, Ioan Opreșă lui Jovan, Izidor Mistău, Ioan Fuier, Zaharie Trifan măcelar, Sora Petrariu, Ștefan Lupulescu. Maria Floronescu lui Jovan, Ionița Bolosin Ioan Ianc lui Simino. Câte 50 Lei: Iuliu Frencl Franțisc Navrad. Câte 40 Lei: Gheorghe Căreiman, Maria Mănescu, și Lei 30: văduva Maria Mănescu.

Au ajutat cu carul și anume: Vasile Timișan 10 cărăușii, Mihai Opreșă 14, cu câte 4 cărăușii Gh. Bistriean, Lascu Mogoș, Aurelia Gaseam, Ilie Bodea, Gh. Boloșiu. Cu câte 3 cărăușii Jovan Bistra, Nicolae Vlaicu și cu câte 2 cărăușii Iosif Dăniasa, Romulus Opreșă.

Acestora și la acci cari vor mai contribui și în viitor P. C. Fecioara Maria să le

răsplătească binefacerea atât în viața aceasta cât mai ales în ceaaltă cu feriere vecinică. Ca răsplată a muncii noastre, am fost învredniciți ca însuși prea bunul nostru Episcop Dr. Alexandru Niculescu al Lugojului în dupăamiaza zilei de 2 Maiu a. c. să ne sfințească „Statua” încunjurat de mai mulți preoți și fiind de față cam 1600 oameni.

Correspondent

Vecinătatea frumoasă

Ori cât ar fi de grea viața, sunt oameni cari și-o fac, cu voia, și mai grea. Într-o familie săracă, dacă e harnică și bună înțelegere între copii și părinți, între frați și surori, ori cât ar fi de mică moșia și multă alergarea, tot poate fi traiul liniștit, mulțumire și pace. Inima bună e izvorul bucuriei și al fericirii. Și dacă cineva, sănătos fiind, muncește cât îl ajută puterile, dacă e prietenul adevărat al celor din familie, poate fi mai fericit în lume decât altul care are toate bunătățile și-i dușman la toată lumea. Pentru că mulțumirea și pacea nu isvorăsc din ceace ai înafară de tine, ci din ceace ai în tine.

De aceia în vremile grele pe cari le străbatem azi, o vecinătate frumoasă e de cel mai mare preț. Aceasta ne face viața mai ușoară decât este. Întăia noastră vecinătate, familia, ne dă cuibul cald, fără de care nici o așezare omenească nu poate trăi, și mai ales nu poate fi mulțumită în lume. — Acest cuib al familiei oricine și-l poate face adăpost pentru toate greutățile vieții. Și e nebun de legat bărbatul, femeia sau copilul care strică întâiul lui adăpost și pe cel mai de căpetenie.

Dar omul nu trăește numai în familie. În nemijlocita apropiere de casa lui, e casa vecinului, care adăpostește alte suflete. Dacă trăim bine cu vecinii, dacă nu le facem nici un rău, nu-i păgubim, nu ne sfădim cu ei, dacă-i ajutam de câte ori putem și de câte ori sunt vrednici de ajutorul nostru; dacă nu-i batjocorim, nu le scoatem nume rău, — familia noastră crește printr-o vecinătate frumoasă. — Când îi întâlnim, ne bucurăm; când ne povestim împrumutat necazurile, ne ușurăm; când avem nevoie de un ajutor grabnic, ajutorul e lângă noi.

E o mare mulțumire pentru suflet și o mare pace, ba chiar siguranță, să ai în vecinul tău un prieten bun, fără fățarnicie.

Și, din potrivă, traiul rău cu vecinii îți sporește necazul, greutățile vieții, și-ți alungă pacea din suflet. Când ești din ograda ta și-l vezi pe vecin ori casa lui, — după-ce și-l ai făcut dușman, — în loc să te răcorești, mai tare te aprinzi. Vecinătatea rea face să nu-ți tihnească nici bucuria pe care o mănânci nici binele pe care-l ai.

Dar la țară, oricare sătean se poate închipui vecin cu toți din sat, și cu toții trebuie să aibă o bună vecinătate. Și o va avea, dacă va fi cu inima bună către toți; dacă își va păzi limba dela batjocura altora; dacă va ajuta unde va putea. Și între greutățile de azi, toate satele noastre ar trebui să formeze, la ei acasă, o frumoasă vecinătate.

Dela secțiile „Astrei”

Biserica arsă. În comuna Vultureanca de lângă Târgoviște, pe când toată lumea dormea, biserica satului a luat foc. Locuitorii deșteptați, au alergat buimăciți care încotro și au pus mâna pe ce au putut, ca să poată da un ajutor sfântului locaș. Dar toate au fost înzadar, biserica, fiind învăluită în flăcări, a ars până în temelii. Focul a fost pus de o mână nelegluită.

Noutăți politice din țară și străinătate

După închiderea Parlamentului. — Demisia dlui Iunian. — Sosirea dlui Titulescu și soții. — Demisia guvernului Vaida. — Spre un guvern Maniu. — Ungurii și liberalii contra capitalei de județ la Blaj. — Neînțelegerile marilor puteri cu Germania. — Răscoalele din Serbia. — Lupta pentru președenție în Statele Unite. — Stările din Rusia. — Declarațiile lui Litvinow în legătură cu România.

Firul povestirii întâmplărilor politice, dela noi din țară, l-am lăsat la închiderea Parlamentului. După ce dl Vaida a cetit decretul regal de închidere, dl Maniu, președintele partidului național-țărănesc, a intrunit pe deputații și senatorii majorității — adică ai guvernului — și le-a ținut o vorbire, arătând greutățile cari trebuiesc învinse de cârmuire, vorbind apoi despre legile cari au fost votate de parlament, în această sesiune extraordinară, și stăruiind mai ales asupra modificării legii conversiunii. De încheiere le-a mulțumit tuturor pentru munca depusă și i-a rugat pe domnii parlamentari să cerceteze satele și să lămuirească opinia publică — adică lumea despre cele ce s'au făcut. — Au mai vorbit dnii Vaida, Vlad și alții.

În numărul trecut al gazetei noastre am amintit că dl Iunian, fost ministru de justiție și vicepreședinte al partidului național-țărănesc, e pe cale de a părăsi partidul. De atunci, dl Iunian și-a și înaintat scrisoarea de demisie la mâna dlui Maniu. — Unii cred că acest om mărunțel, dar deștept și cu sprinteneală de veveriță, va face încă zile amare guvernului și foștilor săi tovarăși. Ar fi, buturuga mică, care ar răsturna carul guvernului. Aceasta în legătură cu dnii Goga și Titulescu.

Despre dl Titulescu am fost spus că vine, adus de dl Mihalache, ca să fie numit ministru de externe în guvernul dlui Vaida. Ne temeam însă că dnii Vaida și Titulescu nu vor putea duce bună căsnicie într'olaltă și că dl Titulescu ar putea fi un fel de cui a lui Pepelea în guvernul dlui Vaida. — Temerea noastră s'a și implinit. Dl Titulescu a sosit din străinătate întovărașit de dnii Mihalache, Madgearu și Lugosanu. Cu cei dintâi doi, dl Titulescu pare a fi fost înțeles — contra dlui Vaida. S'au oprit la Sinaia, pentru că dl Titulescu să se prezinte înaintea M. Sale Regelui. A venit apoi și dl primministru Vaida la Sinaia. A eșit însă la iveală că nu se poate înțelege cu dl Titulescu pe chestiunea învoielii cu Rusia. Neputând încape două săbii într'o teacă, ori dl Vaida ori dl Titulescu trebuiau să rămână pe din afară. Și fiindcă și dl Mihalache s'a dat de partea dlui Titulescu, dl Vaida încă partea dlui Titulescu, dl Vaida încă Vinerea trecută și-a fost dat demisia. M. S. Regele însă atunci nu i-a primit-o. A fost chemat la Sinaia și dl

Maniu și alți fruntași dela București Duminecă a avut loc serbarea zilei nașterii Maiestății Sale Regelui, care a implinit 39 de ani. Guvernul s'a prezentat și i-a adus urări de bine, apoi toți miniștrii, dimpreună cu dnii Maniu și Titulescu, au fost invitați la masă la castelul Peleş. La masă M. S. Regele a stat între dnii Vaida și Maniu, stând de vorbă mai ales cu dl Maniu. — În ziua următoare, Lunia, frământările politice au început din nou. La Sinaia s'a intrunit biroul de conducere al partidului național-țărănesc, desbătând neînțelegerea Vaida-Titulescu. Pentru a se împăca lucrurile și a nu se primejdui unitatea partidului, s'a hotărât ca dl Vaida să înainteze Maiestății Sale Regelui demisia guvernului, iar dl Maniu să fie rugat să primească să alcătuiască noul guvern.

Luni după masă dl Vaida-Voevod a și înaintat demisia guvernului, pe care M. S. Regele a primit-o. Marți dl Maniu a fost chemat de M. S. Regele și încredințat cu formarea noului guvern. Dl Maniu a cerut răgaz să se înțeleagă cu prietenii Dsale. Când scriem acestea încă nu știm cum s'a înțeles dl Maniu cu ceilalți conducători din partidul de sub conducerea Dsale. — Poate, ca înainte de a eși gazeta de sub tipar, să putem da și lista noului guvern.

Cu mutarea capitalei de județ dela Diciosânmărtin la Blaj lucrurile merg cam anevoie. Dl prefect, Dr. Holom, ar face bine să se grăbească, să nu-l apuce înghețul cu mutatul și să nu aștepte să aibă la Blaj atâtea încăperi câte au avut serviciile județene la Diciosânmărtin. Deocamdată să se mulțumească și cu mai puțin.

Nu ne mirăm că Ungurii din județ s'au intrunit la Diciosânmărtin și dau din mâni și din picioare, ca să nu se mute județul la Blaj, fiindcă își dau seama că în „cuibul valah” dela împreunarea Târnavelor, Ungurilor le vor mai sări perinile de sub ei și slujbașii unguri ori se vor da după păr, ori vor trebui să iee frunze în buze. Așa cum stau însă lucrurile acum, nu mai pot rămânea. De pildă, când te duci la Administrația Financiară din Diciosânmărtin, parecă ai fi în Ungaria, căci mai mult numai vorbă ungurească auzi. — Ba — credem că din partea Ungurilor — s'au trimis și niște scrisori bătute la mașină și neiscălite, către primăriile

de pe sate, ca să protesteze contra mutării capitalei de județ la Blaj. Tare li cred Ungurii proști pe Români, ca să le scoată ei castanele din foc. — Ne miră însă, că liberalii din Diciosânmărtin, prin gazeta lor „Târnava“, suflă în cenușa Ungurilor. Ar trebui ca și pentru dânșii, interesul național să fie înaintea celui al singuraticilor. — Dl prefect Dr. Holom să-și facă numai datoria și să execute ordinul guvernului, ca pe 1 Noembrie să fie mutată capitala la Blaj, și-apoi las să sberie ungurii cât îi va ținea gura.

*

Germania clocește ce clocește. Ea nu vrea să iee parte la conferința de-zarmării dela Geneva, alături de celelalte mari puteri. În schimb, își bate capul să pună în fruntea țării de regent — pe Kronprințul — adeca pe feciorul fostului împărat Wilhelm II. Ar vrea să facă ceea ce fac Ungurii cu Horty al lor. Să țină locul până când vor găsi prilejul potrivit ca să-și pună iarăș împărat.

În *Serbia*, ori *Iugoslavia*, cum i-se zice acum, au fost răscoale serioase. Croații, mai ales, au luat parte la aceste mișcări, de aceea se și vestește, că vre-o doi dintre fruntașii politici ai Croaților (Mecec și alții) au fost prinși și aruncați în închisoare.

În *Statele Unite* ale Americii de Nord se face din greu propaganda pentru alegerea noului președinte de republică. Alegerile vor avea loc la 8 Nov. Lupta se dă între președintele de acum Hoover și între Roosevelt. Se crede că acesta din urmă ar avea mai multe nădejdi de izbândă.

Am fost amintit în numărul trecut al „Unirii Poporului“, că în *Rusia* se dă luptă între Stalin și Vorosilov. Deocamdată scurta au tras-o vre-o câțiva fruntași bolșevici, între cari Zinoviev și Camenev, cari au fost scoși din partidul comunist, pe motivul că ar fi înclinat spre burghezi. — Ministrul de externe al Rusiei, Litvinov, care era vorba să încheie învoiala de pace statornică cu România, a vestit prin radio și gazete, că Rusia e gata și acuma să subscrie învoiala, numai România să nu pună piedeci. — Noi adaugem: România e bucuroasă să încheie tratatul de neagresiune (neatacare) cu Rusia, numai cât Rusia să-i recunoască mai întâi stăpânirea asupra Basarabiei.

Când vrei să fii cu cineva prieten, nu-i iertat să vrei să-i răpești ce-i al lui.

Cor.

Un nou monument al erollor. În comuna Bârzol, din jud. Gorj, s'a ridicat un frumos monument al erollor. Comuna are 480 locuitori și în război au murit, din această comună, 80 de oameni. E mult, din 400 să moară 80, aproape un sfert. Locuitorii s'au gândit să facă un monument în amintirea consătenilor lor, morți pentru patrie. În fruntea lor s'a pus un căpitan, din aceeași comună, anume, Badun Dumitru și zi de zi au cinstit de unde au putut și au făcut un frumos monument, în amintirea tovarășilor morți. În fața reprezentanților autorităților civile și militare, s'a slujit monumentul și când preotul citea cu glas tare numele celui mort, poporul răspundea în glas tare, „mort pentru patrie“. Ce bine ar fi dacă fapta acestei comune ar urma-o și altele.

Dela Români din America

Criză mai mare decât la noi. Ei cer repartizarea și așteaptă ca guvernul român să le pună la dispoziție un vapor gratuit pentru venirea acasă

Dl Gheorghe Vanciu din Detroit, Mich (America), ne trimite o scrisoare mai lungă, din care dăm aici anumite părți, ca cetitorii noștri să vadă că aici în America nu-i tot aur ce selipește.

Ziarul, pe care-l citesc ei mai bueros, este „America“ din Cleveland, din care învață românește copiii americanilor noștri. Dar și mai mult se bucură când pot citi ziare din România, pe cari citindu-le mai știu și ei știri de pe acasă.

Criza cea mare a făcut ca mulți dintre Americani să nu se poată întoarce la vatra strămoșească, la căsuța aceea modestă, unde au văzut cele dintâi raze de soare, la locul copilăriei lor.

Cât nu ar da mulți americani, numai să se vadă la ai lor, la căsuță, nevasta și copiii lor!

Pe vremuri bune, când puteau lucra, le mai trimeteau la ai lor, din când în când, câte vreo doi bani. Astăzi însă le merge foarte rău. „Văd aproape în fiecare zi oameni plângând de foamea ce rabdă pe străzile orașului, goi, fără îmbrăcăminte. Cunosc oameni, cari nu lucrează de doi sau trei ani de zile, și societatea nu-i mai poate ajuta. I-au ajutat cât au avut bani, iar acuma nu mai au cu ce, fiindcă fondurile sunt sleite. Unii au înnebunit de supărare, alții au ajuns la casa săracilor, unde îi ține statul, alții se spânzură și se împușcă de neicăjiți.

Cei mai fericiți au fost, în criza aceasta, farmerii adecă lucrătorii de pământ, cu toate că și agoniseala lor a scăzut intrucâtva. Cel puțin ei au avut ce mânca, și nu știu ce e foamea. Pe când orașenii fîmânzese până nu mai pot, întind din grumaz și-și blastămă zilele.

Am citit în ziarele de acasă, că un deputat a făcut în parlament propunerea ca guvernul român să pună cel puțin două vapoare la dispoziția Românilor Americani și să-i repatrieze. Ce bine ar fi dacă această propunere ar deveni fapt! Câtă bucurie ar avea acei năcăjiți, acei storși de pungași!

Să ne dăm bine seama, câte au făcut Români Americani pentru Țara Românească! Au cheltuit bani foarte mulți, au făcut propagandă aici printre străini. Au făcut donații la mai multe instituțiuni din Țară, au ridicat monumente. Au făcut tot ceea ce a fost cu putință în vremea războiului: au dăruit la Crucea Roșie, s'au înșiruit între luptătorii din armata americană și au mers la frontul francez, pentruca să ajute și ei la împlinirea idealului strămoșesc, iar acuma nu sunt vrednici de acest transport gratuit din partea guvernului Român?

Așteptăm și noi ca guvernul român să facă ceva în interesul acestor nefericiți.

Ungurii nu mai omoară oameni. Se știe că mai anii trecuți a fost în Ungaria o mare nenorocire de cale ferată. Anume unul a pus o bombă pe șini și a asvârlit, într'o prăpastie, un tren întreg. Ungurilor li-au tremurat nădragii de atâta nenorocire și au început să tale și să spânzure. Au introdus legea militară și ține-te băiete. Un țigan fura o găină, spânzură-l; un bulgar fură o căpătină de varză, tale-l capul. Și așa mai departe, de se îngrozise lumea. Acum s'au mai dumerit, le-a trecut și au început să retragă legile prin care tălau și spânzurau.

Sfintirea bisericii din Elciu jud. Someș

În 17 Septembrie Sâmbăta, pe la 4^{1/2} p. m., Excelența Sa Dr. Iuliu Hossu sosește în marginea tractului Gârbou — de către Cluj — unde e așteptat și întâmpinat de preoțimea tractului Gârbou, în frunte cu protopopul D. Mureșan, care îl salută în numele preoțimei tractuale în cuvinte călduroase. După cari în frunte cu călăreți chipeși îmbrăcați, e condus în comuna Panticeu, unde i-s'a ridicat o poartă cu inscripția din frunză de stejar: „Bine ați venit!“ De ambe părțile porții fălăia tricolorul mândru, și la mijloc crucea semnul, biruinței. Aci e întâmpinat de o mulțime imensă de popor, bărbați, femei și prunci, e salutat de preotul local Parintele Ioan Bolduț, de preotul ev.-reformist și o drăguță de fătucă de școală îi predă un frumos buchet de flori, bucurându-se și copiii, că pot primi pe marele părinte sufletese.

Se continuă calea către Elciu. Însoțit de călăreți și de multe trăsuri cu oaspeți, e condus către Elciu. În marginea hotarului Elciu e așteptat cu o poartă triumfală de o mulțime de poporeni, cu 3 cară, cu câte 6 boi frumoși. Aci e bineventat de dl prefect al județului Someș Dr. Valer Biltiu, într'o călduroasă vorbire. Apoi de către învățătorul local, care aduce biserica în legătură cu școala. De aeolo Preasfințitul e invitat să ia loc în carul prim, frumos împodobit cu covoară și perini, dimpreună cu dl prefect. În al 2-lea car băieții de școală, cari în cântece și hore îl conduc, și'n al 3-lea car diferiți oaspeți.

În marginea comunei Elciu a 2 a poartă pregătită de bravul popor, aci e așteptat de pretorele plasei Gârbău Dl Socaciu, care îl bineventează în numele plasei și a comunei. De aci cu mai întreg poporul — mic și mare — e însoțit la s. biserică, unde e bineventat de bătrânul preot Iulian Florian, care spune că de 38 ani suie cărarușă la vechia bisericuță de lemn, cu nădejde tare și credință mare, că Cel de sus Părinte, cu ajutorul său și jertfele poporului va ridica un nou locaș de închinare. Mulțumește Tatălui ceresc, că chiar „numai“ din dărnicia și dania poporului, a ajuns ca să fie consacrată noua biserică de Excelența Sa Preabunul Părinte. Se bucură de venirea Preasfințitului Sale și mulțumește, dorindu-i multă vigoare sufletească și trupească.

După care s'a intrat în biserică însoțit de Rev. canonic Bojor, protopop Mureșan, prot. Deac dela Gherla, Marcu Cornel din Cernuc, Varga A. din Rece-Cristur, Bolduț I. din Panticeu, Pop Aurel din Galgău, Pop V. din Caprosu, Deac P. din Gârbău, Groze Teodor din Strâmbu și alții la 20 de preoți, numele cărorora imi scapă. S'a săvârșit o parte din consacrare, a urmat vecernia, după vecernie litia și ecenia morților, după terminarea acestora întreaga preoțime s'a îndreptat spre casa părintelui Florian, unde s'a dat o cină frugală în cinstea oaspeților.

Duminecă dimineața la 9 ore s'a continuat consacrarea de Inalt Preasfinția Sa și de un săbor de preoți la 30 îmbrăcați — înmulțindu-se preoțimea cu părintele: David-Sărata, Iniu-Olpret, Fetti-Păclișă, Sestraș V. Chendrea, și alții. S'a făcut încunjurarea bisericii, după intrarea sărbătorească în biserică,

poporul a fost invitat să iasă ca s. liturgie se va face afară în foișorul improvizat, slujba terminându-se cam la 1 oră. A predicat Preasfinția Sa arătând tăria crucei, a combătut sectele fite acele: pocăiți, anababii, sâmbotenii etc., arătând marea greșală a celor ce se lapedă de una sfântă biserică, în fruntea căreia s. papa dela Roma. Un botez, o credință ect. după ce a îndemnat poporul să țină tare la legea părinților, dându-le binecuvântarea Papei dela Roma. E de notat că pe părintele Florian îl distinga cu titlu de protopop on.

După săvârșirea actului consacării întreagă preoțimea și mulți oaspeți s'au îndreptat la casa Părintelui Florian, Episcopul face vizita la credincioși. Îi surprinde o casă — de fi, fite de preot, unde afla adunat tineretul — băieți fete — intelectuali la peste 40. Cu câtă dragoste le tâlmăcește, dragostea ce o are față de un așa frumos buchet de tineri, unde e onorat de dșoara Anuța Cerghia cu un frumos buchet de flori. Impărțește medalii, aduse dela Roma, chipul Preacuratei. O bucurie și din partea Preasfinției Sale și a tineretului. La preot s'a dat o masă la vreo 80 inși. Preasfinția Sa a toastat pentru Papa și Rege. Prefectul în onoarea Preasfinției Sale cum și protopopul Mureșan. La cari în cuvinte calde le răspunde. Tineretul la 45 inși a luat masa la casa unde au fost întâmpinați de Episcop. — Tineretul a trecut peste uliță la școală, unde până'n zori de zi și-a petrecut. A fost multă voie bună.

Zi de sărbătoare pentru comuna Cipău

Duminecă în 3 Oct. a. c. s'a săvârșit sfințirea pietrii fundamentale a Bisericii, care se ridică, acum în comuna Cipău, fiind de față credincioșii gr.-cat., și locuitorii minoritari ai comunei, în frunte cu protopopul tractual Sf. Sa Iacob Domșa, și eu preoții: Liciniu Papiu din Șulia și Gheorghe Ștef din Cucerdea.

După ce s'a slujit Paraclisul, s'a făcut o procesiune la locul noului locaș de închinăciune. Biserica fiind ridicată până la soclu, s'a început întreg poporul. Sfințindu-se apa, s'a facunjurat biserică, stropindu-se cu apă sfințită. Apoi, cetindu-se rugăciunea dela temelie Bisericii, s'a așezat documentul de clădire, iscălit de cei de față, care s'a zidit în temelie altarului.

După terminarea serviciului, protopopul Iacob Domșa arată, într'o vorbire emoționantă, însemnătatea zilei, lăudând sânguința și dărnicia credincioșilor, îndemnându-i la jertfă izvorâtă din dragoste față de locașul Domnului. Aduce mulțumiri curatoratului, în special primului curator Dl Aurel Muthu, pentru interesul ce-l poartă și jertfele pe cari le face.

În numele credincioșilor salută tânărul universitar Augustin Russu, care pintre altele spune: „Țara noastră este un cimitir. La fiecare răscrucă de drum se găsesc morminte de eroi. La noi, iarba crește mai deasă decât în alte țări; pentru că se hrănesc din corpuri omenești, macii câmpiilor noastre au culoare mai pronunțată și în floarea de cireș se găsește mai mult roșu; pentru că pământul nostru este udat cu sângele eroilor cari și-au dat viața pentru apărarea patrimoniului național. — Această Sf. Biserică se ridică pe un astfel de pământ. Altarul pe care se va aduce jertfă Atotputernicului este așezat pe pământul stropit cu sângele eroilor, cari s'au jertfit pe altarul Patriei. Această biserică, va fi simbolul credinței și al iubirii de Dumnezeu și de neam”. Mulțumește Dlui Aurel Muthu primul curator, pentru activitatea sa.

Răspunde călduros Dl A. Muthu Preacurătorului pâr. protopop și studentului Aug. Russu.

Ziua de Duminecă însemnează un punct istoric în viața bisericească și politică a credincioșilor din parohia Cipău, împeștrată cu multe minorități.

Laudă și cinste acestui popor, puțin la număr, dar cu dragoste și venerațiune față de cele sfinte.

I. F. Cipălanu

Din Turda

Înmormântarea pâr. prot. Nicolau P. Rațiu

Clopotele tuturor bisericilor din Turda plâng de trei zile cu jale. Toată lumea, fără considerare la limbă și lege, deplânge pe iubitul nostru părinte Nicolau P. Rațiu paroh-protopop onorar în Turda-veche, care și-a închis pe veci ochii, Sâmbătă în 9 Octomvrie a. c. seara. Duminecă după sf. Liturgie s'a făcut un catafalc în biserică familiei Rațiu, unde a păstorit peste 30 de ani turma ce i-s'a încredințat. La catafalcul său s'au părădat toate notabilitățile din oraș. Biserica gr.-cat. din Turda-nouă prin protopopul Ioan Cârnațiu, apoi profesorii cateheți Dr. Cerghizan și Iosif Balint au făcut în fiecare zi ceremonialele prescrise pentru preoți.

Pe coșciugul repausatului s'au depus zeci de buchete de flori și zeci de coroane, care de care mai frumoase. Cununiile au fost depuse de curatoratul bisericii gr.-cat. din Turda-veche în frunte cu prof. Mihail Găzdac. Eforia Fondului Cultural prin Dr. Valer Muste, Partidul Național-Tărănesc prin Dr. Valeriu Moldovan, Tribunalul Turda prin președintele Al. Pătărlăgeanu, Județul prin prefectul Dr. Emil Chețianu, Primăria prin sub-primarul Iuliu Murășan, Baroul Advocaților prin Dr. Mihail Moldovan, Liceul de băieți și școala comercială prin directorul Ilie Marinca, apoi Liceul de fete prin prof. Balint, Școala primară I. prin Teodor Oțel, Școala primară II. prin Emil Mureșan, apoi ambele grădini de copii. Reuniunea Femeilor Române, Reuniunea Femeilor „Sfântă Maria” din Turda-veche prin Zenovia Suci, Reuniunea Femeilor „Sfântă Maria” din Turda-nouă prin Zina Dr. Popa, apoi Bisericile din Turda și reprezentanții lor.

Înmormântarea a fost Marți în 12 Octomvrie a. c. Biserica a fost neîncăpătoare pentru a cuprinde miile de credincioși și zecile de delegații. Prohodul s'a servit de 21 preoți în frunte cu protopopul Ioan Cârnațiu, care a rostit un emoționat panegiric. În numele Partidului Național-Tărănesc l-a parentat Dr. Valeriu Moldovan fost ministru. În numele curatoratului și al Eforiei a vorbit profesorul Mihail Găzdac și în numele învățământului primar revizorul Nistor.

Osemintele reci ale iubitului nostru păstor au fost așezate în mormântul familiar însoțit de toți oamenii de bine din oraș. Ultimul onor i-l-au dat fanfara pompierilor și lăutarii din Turda.

După repausatul a rămas un singur fiador Dr. Augustin Rațiu, avocat județean, decanul Baroului Advocaților, actualmente primarul orașului Turda, care a dat la casele sale de odănoare la peste 1000 de săraci, fără deosemănare la peste 1000 de săraci, fără deosebire de limbă și de lege, pentru odihna sufletului adormitului în Domnul. Gestul acesta frumos arată, că este un vrednic urmaș al nobilei familii Rațiu de Nagylak. Dumnezeu să îl mângâie, iar pe repausatul preot Nicolau să-l ierte Dumnezeu și să-l odihnească cu cei drepti.

Correspondent

Examenе particulare la Școala Comercială de băieți din Blaj. Se aduce la cunoștința celor interesați că Dl Ministru al Instrucțiunii a dat voie ca la Școala Comercială Superioară de băieți din Blaj să se poată face examene particulare. Cererile se pot înainta, până la 6 Noemvrie, direcțiunei.

Se dau pașapoarte. De Sâmbătă au început pretutindeni să se dea pașapoarte. Pașapoartele se dau dela prefectura poliției, iar unde nu există prefectură de poliție, se dau de către prefectura județului. Pașapoartele cele nouă sunt mult mai scumpe și mai frumoase. Ceeace e bine să știe tot omul e că numai acelora li-se dau pașapoarte cari dau dovadă dela percepție că și-au plătit dările către stat și nu mai au nici o restanță.

50 de ani de preoție. Pâr. canonic Gregoriu Pop din dieceza Cluj—Gherla a împlinit de curând 50 de ani de preoție. Gazeta noastră îl salută cu drag din acest prilej, rugând pe bunul Dumnezeu să-l mai țină încă în pace și sănătate mulți și fericiți ani. O ceteroare ne trimite cu acest prilej următoarea poezie, închinată jubilarului preot, pe care o publicăm cu drag:

*Dumnezeu Te-a 'nvrednicit
Să slujești în mod cinstit
Cincizeci ani la sfânt' altar.
Dumnezeu cu al său dar
Mulți ani să-Ți mai dăruiască,
Sănătos să Te trăiască!*

M. d. C.

Grănicer împușcat. Multe li mai așteaptă și pe bieții soldați. Numai câte nopți nedormite, cât frig și oboseală! Dar câteodată îi pândește chiar moartea. Astfel pe malul Nistrului, o patrulă de soldați, întâlnind o ceată de indivizi care voiau să treacă Nistru, i-a somat să se oprească. Indivizii care, pe semne, cină știe ce gânduri aveau, au scos revolverele și au început să tragă în soldați. Un soldat a fost omorât și câțiva răniți. Hoșii au luat-o la sănătoasa și prin întuneric, s'au făcut nevăzuți.

Căruță sfărmată de tren. O grozavă nenorocire s'a întâmplat lângă Tecuci (Moldova). Doi călători mergeau tihniți în căruță. Pe semne veneau dela târg și le era somn, căci nu s'au uitat încotro merg și unde se opresc. Trecând peste calea ferată, calul s'a oprit în mijlocul liniei și a început să se muscărească. Oamenii, cari la târg, făcuseră cumetrie mare, dormeau. Din nenorocire a trecut pe acolo trenul accelerat care i-a făcut prav. Așa să te îmbeți la drum!

Moldoveni omorâți de bolșevici. Rușii au ce au împotriva Românilor. Întâl pentru că noi le stăm în cale și nu pot să se avânte spre apus și al doilea fiindcă, după marele război ne-a ajutat bunul Dumnezeu să ne luăm înapoi frumoasa Basarabie. Dar cât au stăpânit-o ei, au luat-o parte din locuitori, i-au silit să-și lase tot ce aveau și i-au trecut Nistru. Iar, în locul lor, au a dus Nemți sau Lipoveni de ai lor. De aceea se află azi în Basarabia atâtea străini. Pe bieții Români i-au așezat dincolo de Nistru, în țara lor, ca

să-i poată face mai ușor Ruși. Sângele apă nu se face și Românul nu își uită neamul. Iar dacă Rușii au văzut că Românii, ori în Basarabia ori în Rusia, tot Români rămân și că nu-l chib să-l faci să-și schimbe portul și firea, s'au năpustit asupra lor ca fiarele, îl împușcă și-l prăpădesc pe capete. Deaceia bleșii oameni fug de bolșevici ca urgia iadului; trec Nistru înnot, vrând mai bine să moară în apă, decât să mai rămâie acolo.

Nenorocire de aviație la Mediaș.

Nu numai sărăcia se ține scaiu de noi, dar și nenorocirile. Joi dimineața, la școala de aviație din Mediaș s'a produs o nenorocire. Locotenentul de aviație Știrbu Ilie și mecanicul Irlazi, urcându-se cu avionul, au băgat de seamă că motorul nu vrea să meargă. Au făcut ce au făcut și l-au pus în mișcare. Dar n'a funcționat multă vreme și, când s'a oprit, nu l-au mai putut face nimic. Aeroplanul a căzut la pământ, răbind grav pe aviatori. Ei sunt la spital și dacă le va ajuta Dumnezeu, vor scăpa.

O labă de picior de om găsită într'un gunoi. Un lucrător căutând, mai zilele trecute, în locul unde se aruncă gunoale, care nu l-a fost mirarea, găsind o labă de om. A anuțat îndată poliția care a început să cerceteze, de unde a putut ajunge acea labă în gunoi. Cam greu de găsit asemenea lucrul

Explozie într'o mină. Într'o mină de cărbuni din Anglia, s'a întâmplat o grozavă nenorocire. Anume gazurile au explodat, omorând doisprezece mineri. S'a dărâmat și pământul de deasupra în așa fel că și ceilalți mineri au fost închiși acolo. Au murit până acum 45 de oameni. Ce e mai greu e că nu li se poate da nici un ajutor celor rămași în adâncime, fiindcă pământul se dărâmă mereu. Multe echipe care erau trimise să-și ajute tovarășii, au fost înmormântate de vii.

O biblie scumpă. În Ungaria se află o Biblie scrisă în limba polonă, pe la anul 1300. E printre cele mai vechi scrieri în limba polonă. Și tocmai de aceea Polonezii au încercat în nenumărate rânduri să o cumpere. Odată au oferit pentru ea jumătate de milion de franci aur. Altădată o moșie de 500 hectare, cu castel și alte clădiri, dar Ungurii nici n'au vrut s'audă. Acum i-au lăsat s'o fotografieze și numai treaba asta i-a costat 10.000 de franci.

Cimitir pentru câni. Multe mal face omul, când are bani și n'are ce face cu ei. Iși cumpără mașini să sboare, păsări aduse din alte lumi și câteodată și funii; — dar nu de aur. Astfel Englezii, pe semne ne mai având ce face cu banii, au cumpărat un loc, la Manchester (un oraș mare în țara lor) și l-au făcut în cimitir pentru câni. Bineînțeles câni scumpi, nu jigodii de ale noastre; dar tot câni, cu labe și cu bot, pe care-l vâra prin oale. Și noi n'amvem bani să punem o platră la căpătâiul părinților, ori o scândură la ograda bisericii!

La cumetrie. În comuna Tarasava, s'a făcut o cumetrie mare. Muzică, vin și rachiu mult, dar mai ales rachiu. Sângele s'a aprins și capetele s'au înfierbântat, cum se întâmplă la astfel de ocazii. Spre dimineața, Trofim Onescu și Onofrei Rotaru s'au luat la ceartă. Cel dintâi, om iute la mână și bătaios, a luat un drug de fier și pocnindul în cap pe Rotaru, l-a lăsat mort pe loc. Tot el, mai zilele trecute, și-a împușcat o nepoată. Zicea că din greșală. Dar faptele omului se țin lanț și orice ai face, de ce ți-e scris nu scapi.

L-au omorât cu dragostea. Aveți grijă cum dați medicamente copiilor, căci se pot întâmpla nenorociri cari să-i coste pe ei viața și pe părinți fericirea. Astfel în București, un om având un copil de doi ani, care era răcit, s'a apucat să-i dea o aspirină. Copilul n'a vrut s'o iee și tatăl s'a apucat să i-o vâre pe gât, cu degetul. Din nenorocire l-a vârat-o pe calea respiratorie și în câteva minute copilul a încetat din viață, sub ochii părinților, cari nu-l puteau ajuta cu nimic.

Cel mai bogat om al lumii nu este americanul Rockefeller, Morgan sau Ford, ci principele indian Nizam Halderabad, în a cărui pivnițe se află aur, argint și platină în preț de peste 80 de miliarde Lei. Că ce scumpeții mai are, numai Dumnezeu știe. Unde sunt apoi palaturile, grădinile, pământurile și celelalte bogății?

Câți oameni au omorât bolșevicii.

Un francez a adunat toate datele despre omorurile pe cari le-au săvârșit bolșevicii, și iată la ce rezultate a ajuns: Bolșevicii au omorât 9 membri din familia țarului, 31 episcopi, 1560 preoți, 34.590 învățători și medici, 16.370 studenți și profesori, 79.900 funcționari, 65.690 nobili ruși, 36.350 ofițeri, 196.000 muncitori, 268.000 soldați gradați, soldați simpli și matrozi și 890.000 țărani, cu totul 1 milion 588 mii 500 persoane. Aici se cuprind numai persoanele despre cari au recunoscut însăși sovietele că le-au omorât. Dacă însă mai adăugem la acest număr și pe acela, despre cari bolșevicii nu recunosc că i-au omorât, și numărul cărora se ridică la încă cel puțin un milion, trebuie să spunem că numărul celor omorâți până acuma de bolșevici se ridică la 2 milioane și jumătate.

A murit omul fără de somn. Am fost arătat noi mai anii trecuți în gazeta noastră că este la Budapesta un funcționar, cu numele Cornel Székely, care a fost pușcat în cap pe frontul rusesc, și de atunci nu poate dormi. Orice a încercat și au încercat doctorii cei mai vestiți, el a rămas fără de somn. În anii din urmă a tot slăbit, până ce a murit.

Nenorocire la o nuntă. În comuna Podgoria (jud. Muscel) s'a făcut o nuntă mare, cum fac de obicei oamenii care nu prea au ce le trebuie. Au petrecut ei cu mic cu mare până copiilor le-a fost somn și câțiva dintre ei, între care și o elevă de liceu, s'au dus să se culce într'un șopron de fân. Dela o vreme, copiii au fost deșteptați de un miros de fum. Au strigat ajutor, căci de coborât, nu se puteau coborî din pricina focului, dar nu i-a auzit nimeni. Nuntașii petreceau. Când au dat de ei, eleva era arsă complect, iar ceilalți copii numai carne vie. Focul a luat naștere dela bucătărie, care era lângă șopron.

I-au furat 5 milioane Lei. Un om din Bucovina se întorcea tocmai acasă din America, trecând peste Budapesta, când în gara din București cineva i-a furat cușorul, în care se aflau 5 milioane Lei. Poliția n'a aflat încă pe făptuitor.

Vindecarea jăgăriiului

Jăgăriiul este o arsură pe care o simțește omul la stomac, par'că ar avea acolo un fier roșu. Simțirea arsului se urcă până la gât. Cei cari au jăgării, e bine să mănânce pâine uscată sau coajă de pâine. Foarte bun e leacul numit bicarbonat de sodiu, ce se cumpără din farmacie. Doctorii spun, că atunci când cineva are jăgării, e bine să se culce pe partea stângă a corpului și peste câteva minute jăgăriiul trece.

Comerțul cu plante străine

Pe firma unor prăvălii dela orașe găsim scris: „prăvălie de coloniale“. Din acestea prăvălii putem să cumpărăm: orez, cafea, ceai, piper, cuișoare, scortişoară, vanilie și altele. Acestea mărfuri se zic „coloniale“, fiindcă au fost aduse din „colonii“ — ținuturi străine și depărtate de prin Asia și Africa, supuse altor țeri.

Tot în acestea prăvălii, putem cumpăra și multe „fructe exotice“: smochine, portocale, lămâi, masline, migdale, roșcove și altele. „Fructele exotice“ încă nu sunt altceva, decât fructele pomilor străini, cari nu cresc pe la noi, ci prin alte ținuturi mai călduroase ca și ale noastre.

Atât cu „coloniale“ cât și cu fructe și mărfuri „exotice“ se face comerț încă din vremurile celea mai vechi.

Până când europenii n'au cunoscut țările depărtate și călduroase, în cari cresc plantele, ce dau colonialele și fructele exotice, le cumpărau dela arabi. Negustorii arabi le aduceau până la marginea Mării Mediterane și le vindeau europenilor.

Prin veacul al XV-lea însă europenii nu se mai îndestulesc cu marfa adusă de arabi. De aceea înșiși pleacă prin țările călduroase să aducă bogății și mărfuri de tot felul.

Cei dintâi negustori europeni, cari au făcut negoț cu plante străine au fost portughezii.

Țara, spre care s'au îndreptat portughezii mai întâiu, a fost India. Aceasta țară era socotită adevărată țară a minunilor, în care se găsesc tot felul de mirodenii.

După portughezi, au plecat spre India și spre celelalte țări producătoare de mirodenii: spaniolii, olandezii, englezii, francezii și alții.

Azi, cel mai mare comerț cu plante străine îl fac englezii, francezii și italienii.

Celea mai multe plante străine se produc în India. Aici este cel mai mult orez din lume. Tot aici se cultivă și mult bumbac și cauciuc. Aproape tot cauciucul din India iea drumul spre Anglia. Cel mai mult piper, cuișoare și scortişoară se aduc din India. Mai ales de când s'a deschis canalul de Suez, la 1869, legătura dintre India și Europa e foarte ușoară, și negustorii englezi, francezi, germani și italieni aduc multe mirodenii. Numai ceai se cumpără din India în preț de 200 milioane franci.

După India, mare vânzătoare de mirodenii este Indo-China. Aceasta e a treia țară din lume vânzătoare mare de orez. Iar bumbac cumpără de aici europenii mai mult de un milion tone. Asemenea cumpără și mult piper, scortişoară, cuișoare, ceai, alune americane și cauciuc.

Cel mai mult cauciuc însă se aduce în Europa din insula *Ceylon*, care e cea dintâi țară producătoare de cauciuc din lume. Tot de aici se aduce și cafea, piper și alte mirodenii.

Orez, ceai și bumbac se aduce foarte mult și din China și Japonia. Arabia vinde foarte multă cafea, tămâie și smirnă. Iar Persia trimite, pe lângă orez, și peste două milioane și jumătate tone bumbac.

Cauciuc, bumbac și cafea se aduce foarte mult în Europa și din America.

Vanilia e cumpărată mai ales din *Madagascar*. Aici se face cea mai multă vanilie din lume. Tot de aici se aduce și cafea și cuișoare.

Din *Sudan*, *Congo* și *Senegal*, din Africa, încă se aduc în comerț multe plante străine. Celea mai multe alune americane se aduc din *Senegal*. Aici, alunele americane sunt o cultură națională și mai toată viața comercială a *Senegalului* se întemeiază pe vinderea acestor fructe.

Din *Maroco* se aduce cea mai multă plută. Cu deosebire Anglia și Franța face cel mai mare comerț cu *Maroco*.

Din *Egipt* se aduce orez și bumbac. Bumbacul egiptean e cel mai bun din toată lumea. Are firul lung, tare și foarte fin.

Cu Egiptul avem legături comerciale și noi. Țara noastră e legată de dreptul cu Egiptul prin căi maritime, pe cari umblă regulat multe vapoare de ale noastre. Cel mai mult orez și bumbac dela noi se aduce din Egipt.

Masline, smochine, portocale și lămâi aducem din *Algeria*, *Italia*, *Spania* și *Portugalia* încă ne vând foarte multe portocale, lămâi, smochine. Masline cumpărăm și din *Grecia*.

Italia vinde și altor țări, în fiecare an, până la 2500 milioane bucăți de portocale și lămâi, iar Spania vinde aproape 1400 milioane de bucăți.

Comerțul cu plante străine este foarte întins. Nu este țară în lumea întreagă, care să nu folosească fructe, sămânțe ori felii fabricate din plante străine. De aceea, acest comerț în toate țările laolaltă atinge la an suma de mai multe miliarde Lei.

Ion Popu-Câmpeanu

Din istoria neamului

Intemeierea Principatelor—Cei dintâi voievozi în Țara Românească și în Moldova

Oardele barbare au trecut ca o amintire urâtă peste povestea de început a neamului nostru. Barbarii de toate neamurile, cari au trecut pe aici s'au tot scurs mereu înainte, împingându-se unii pe alții până ce s'au amestecat cu neamurile bătrâne din țările Apusului.

Popoare nouă au răsărit, din amestecul vechilor popoare cu barbarii năvălitori, și, ca urmare, alte așezări și întocmiri de state au îmbrăcat fața pământului.

Dupăce năvălirile deveniră mai rare, Românii, ascunși în munți, se coborâră încetul cu încetul în câmpie și acolo își infiripară mici stătuțe, așa că la venirea Ungurilor și Tătarilor erau în ființă câteva state: prin Ardeal vre-o trei, în Oltenia unul, de-a dreapta Ol-

tului altul. Cel din Oltenia avea de competenție pe *Lituan* sau *Litean* și cel din dreapta Oltului pe *Seneslav*.

În Moldova erau trei republici: Câmpulungul la Miazănoapte, Vrancea și Tigheciul la Miazăzi.

Toate aceste mici stătuțe se numeau *voevodate* sau *czezate*, iar șefii lor *voevozi* sau *czezi*. Ele trebuie să fi fost multe la număr, dar noi nu cunoaștem decât prea puține. Din unirea lor s'au născut principatele Munteniei și Moldovei.

Litovoin, voevodul Olteniei, unește voevodatul său cu al lui *Seneslav* și formează un singur principat numit *Țara Românească*.

Pe la 1300, pe când Moldova era stăpânită de Tătari, trăia în Maramurăș un voevod cu numele *Dragoș*. Când Ungurii au pornit cu război împotriva Tătarilor, cari nelinișteau tot într'una Ungaria, *Dragoș* a luat și el parte alături de armile ungurești în război, unde s'a distins ca un mare viteaz. După aceea el a cuprins Moldova și a domnit peste ea ca supus al regelui Ungariei.

După *Dragoș*, care a domnit abia 4 ani, a urmat fiul său *Sas*. Pe când domnea *Sas* în Moldova, un alt voevod al Românilor din Maramurăș, cu numele *Bogdan*, nu mai voește să fie ca până acuma supusul regelui maghiar, și trece în Moldova, bate pe *Sas* și ia țara sub stăpânirea lui. După numele lui Moldova s'a mai numit și *Bogdania*.

De acum înainte neamul românesc infiripațiși are țara, domni și istoria lui plină de fapte mari în tot cursul veacurilor ce au urmat.

Z.

Culesul poamelor

Pentruca poamele să fie frumoase și să se poată păstra bine, trebuie culese cu grijă. Culesul poamelor să se facă totdeauna pe vreme senină, dupăce a răsărit soarele și s'a luat roua. Când arșița soarelui e prea puternică, culesul poamelor trebuie oprit. Poamele de pe crengile mai joase se culeg de jos. Poamele, cari nu se pot ajunge de jos cu mâna, se culeg de pe scări. Mai bune sunt scările duble, cu două aripi. Corfa, în care se culeg poamele, se agață cu un cârlig de crengile pomului. Astfel culegătorul poate lucra cu amândouă mâinile. Merele se apucă cu mâna și se răsucesc puțin. În chipul acesta se desprind ușor. E bine ca mâna să fie îmbrăcată cu o mănușă de lână, pentrucă de obicei în locul unde s'a atins cu degetele, pleița poamei se înegrește.

Cărți cu foi de lemn

S'a născocit o mașină, cu care se pot tăia fășii de lemn așa de subțiri ca și folle de hârtie. Pe acestea fășii de lemn, se poate tipări ca și pe hârtie. Au început să facă din ele și cărți.

Vindecarea durerilor de măsele

Se ia o bucățică de vată înmulată în tinctură de iod și se unge ușor măseaua stricată precum și gingia de lângă măseaua stricată. Gura trebuie ținută deschisă, până când s'a svântat doctoria.

Cețiți „UNIREA POPORULUI”

Pregătirea butoaielor

Butoalele noui se umplu cu apă de fântână și se lasă 4—5 zile, apoi se spală și se umplu din nou, lăsându-se iarăși 4—5 zile să stee pline cu apă. După aceasta se opăresc cu apă fierbinte și cu sodă. Se socotesc tot câte 20 grame de sodă la o vadră de butoiu. Apoi se lasă să se svântă bine. Când sunt svântate, se afumă cu pucioasă, astupându-se bine toate deschizăturile. Butoalele astfel pregătite se așează într'un loc nici prea umed, dar nici prea uscat.

Limpezirea mustului

În anul acesta mulți struguri s'au stricat și ca să nu se strice și vinul, mustul trebuie limpezit înainte de a se face fierberea. Mustul stors din struguri se pune în butoale în care s'a ars pucioasă. În vreme de vre-o 24 de ceasuri se limpezește bine. Apoi se pune în alte butoale curate, ca să fiarbă. Pentruca să fiarbă mai ușor, e bine să se pună sămânță de fierbere — o materle, care ajută la fierbere.

Camera de Agricultură a jud. Târnava-Mică

EXTRAS

din procesul verbal No. 56 al Consiliului de Administrație, din ziua de 21 August 1932

Președintele prezintă Consiliului propunerea pentru felul cum crede Dsa să se facă cumpărarea și repartizarea grâului de sămânță.

1. Consiliul primește propunerile:

a) Cumpărarea de sămânță să se facă conform deciziei ministeriale existentă în acest scop.

b) Comunele cărora urmează să li-se procure grâu de sămânță să prezinte Camerei Agricole, tablouri de locuitorii cu cantitățile necesare fiecăruia și câte 150 Lei de fiecare sută de kgr. Cantitatea de sămânță cerută nu poate fi mai mare decât sămânța necesară pentru 1/3 parte din terenul arabil al fiecăruia.

c) Plata grâului se va face precum urmează:

1. 150 Lei de fiecare sută de kgr. odată cu prezentarea tabloului.

2. Restul valorii la preluarea grâului cu o reducere de 2 Lei la kgr. pentru cei sinistrați de grindină și câte 1 Leu la kgr. pentru cei păgubiți de rugină.

d) Acei agricultori, cari nu au bani gata pentru plata integrală a valorii grâului la preluare, vor putea primi și pe credit, pe lângă următoarele condițiuni.

1. 150 Lei de sută de kgr. grâu odată cu prezentarea tablourilor și a actelor de garanție.

2. Restul valorii grâului în 3 rate egale, patru lunare de câte 25% din valoarea grâului preluat.

Replătirea ratelor se va face la 1 Martie 1933, 1 Iulie 1933 și 1 Noemvrie 1933.

Pentru acei debitori, cari vor plăti regulat ratele, interesele le suportă Camera.

3. Actele de garanție sunt următoarele:

a) Proces verbal al Consiliului Comunal, din care să rezulte că Consiliul garantează plata sămânței.

b) O declarație a sâtenilor, prin care garantează reciproc plata valorii grâului.

c) O singură poliță pentru valoarea grâului de sămânță cerut de comună, iscălită de 3 delegați fruntași ai comunei, cărora li-s'a dat această delegație prin procesul verbal al Consiliului comunal.

Cererile se vor rezolva în ordinea sosirii.

2. Se pune în discuție chestiunea alegerii varietății de grâu pentru standardizarea grâului în acest județ.

Se autorizează președintele să cumpere 1, 2 vagoane grâu din varietățile „Seeș” și „Banat”, din cari se vor da rămânță celor mai buni cultivători pentru înmulțire sau contr plată, sau contra altui grâu de sămânță bun, cu obligația ca producția din anul 1933 ce trece peste nevoile de însămânțare să o Camerei Agricole cu prețul zilei.

Drept care am încheiat prezentul proces verbal.

Președinte:
ss. Emil Negruțiu

Membrii:

ss. I. Hossn ss. S. Schöpner
ss. T. Boeru ss. I. Brâncuș
ss. N. Platon ss. I. Lasslo

Pentru conformitate
(Indescifrabil)

Diul Iacob Roșca, Tușin. Încă nu se știe dacă se vor ținea ori ba cursuri de cantori anul acesta la Blaj. Intrucât se vor ținea, vom aviza în gazetă.

Diul Vasile Pascha, Cluj. Noi suntem de părerea, că ritul grecesc să rămână așa cum este. Aceasta este și părerea Preafericitului Părinte dela Roma. Nu vom uita, cât trăim, că în 1925, la jubileul conciliului ecumenic dela Nicea, acest sfânt Părinte nici n'a voit să ne primească în audiență decât îmbrăcați în greacă și cu potcap pe cap. Iar la liturghia pe care am slujit-o în biserica sfântului Petru din Roma, a trebuit să se observe ritul grecesc până în cele mai mici amănunte. Ei bine, dacă cea mai mare căpetenie a creștinătății este de părerea aceasta, nu Vă mirați, rugămu-Vă, dacă nu recomandăm bucuroși alte rugăciuni către Preacurata decât minunatele noastre „Acatist” și „Paraclis” și multe cântări mariane din toate cărțile noastre rituale, cari sunt neîntrecute în frumuseță.

„Unui concelebrant”. Să ne iertați că așa de târziu Vă răspundem. Raportul D.-Voastră era prea lung pentru gazeta noastră, care apărea pe atunci în abia 4 pagini. Acuma e deja răsuflat. Cum să dăm seama acuma, în 23 Octomvrie, despre ceea ce s'a întâmplat în 13—15 August. De altă dată Vă servim cu plăcere, cu o singură rugare, să fiți mai scurt.

„Unui participant”. Acelaș răspuns și D.-Voastre. Să nu Vă supărați, dar era prea lung pentru numărul de 4 pagini din August, iar, iar acuma nu mai are înțeles să-l dăm. Oricând gata la dispoziție.

„Unui credincios”. Și articolul trimis de D.-Voastră a pățit la fel. De altădată cu plăcere la dispoziția D.-DVoastră. Atunci, prin 20—25 August eram prea îmbulziți cu material.

Păr. Ioan Butnariu, Bărbătenii de sus. Intrucât aveți clișeuul grotei, Vă rugăm să ni-l trimiteți, și-l vom publica bucuros. Ca să facem noi clișeu, pe speșele gazetei, nu se poate. Nu avem cu ce. Dacă ni-l trimiteți, Vi-l reînapiem, îndatăce l-am publicat. grăului în acest județ.

Redactor: IULIU MAIOR.

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Se caută unul sau chiar doi incasatori

pentru „Unirea Poporului”, care să meargă din sat în sat și să încasese restanțele dela abonați. Respectivul trebuie să fie recomandat de preotul, să aibă avere cu care să garanteze, și să fie om cinstit și de încredere. Drept plată va avea anumite procente din ceea ce a încasat.

Către cetitori

Urmând a se edita de institutul „Presa Bună” din Iași o lucrare, pe înțelesul tuturor, de apărare și documentare, în ce privește religia creștină catolică, prin aceasta rugăm pe cetitori să binevoască a arăta pe o simplă cartă postală, eventual chiar într'o scrisoare adresată Părintelui Dr. Ioan Georgescu, profesor, București II, Str. Doctor Felix 73, însărcinat cu scrierea acestei lucrări, chestiunile ce anume doresc să fie lămurite și documentate. În acest chip, prin silința mai multora, se va putea face ceva serios, trainic, potrivit zilelor noastre, binefăcător, cum se cuvine să fie o carte de religie.

Aviz

Camera de Agricultură a județului Târnava-Mică, are de vânzare pomișori altoiți din varietățile: meri, peri, pierseci, cași și pruni.

Prețurile per. buc. variază între 15—25 lei, după categorie și calitate, iar vânzarea lor va începe după 15 Octomvrie crt. la pepiniera Camerei din comuna Cornești, în fiecare Duminecă, Marți și Joi.

Fiecare cumpărător va primi totdeauna și instrucțiuni despre felul cum trebuie plantați și îngrijiți pomii.

Informațiuni se dau zilnic la biroul Camerei din Diciosânmartin.

Camera Agricolă a jud.
Târnava Mică

Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale; economatul

Nr. 7465/7 Oct. 1932.

Publicațiune

Licitațiunea ținută la acest Minister în ziua de 21 Iulie 1932, nedând rezultat, se aduce din nou la cunoștința celor interesați că, în ziua de 29 Octomvrie 1932 ora 10, se va ține în localul Ministerului Muncii Sănătății și Ocrotirilor Sociale, situat în Calea Griviței Nr. 64, licitațiune publică cu oferte închise pentru furnizarea de îmbrăcăminte, postav și pături de lână necesare Ministerului pentru instituțiunile sale sanitare și de ocrotire pe anul 1932.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu art. 88—110 inclusiv din legea contabilității, regulamentul O. C. L. și normele publicate în Monitorul Oficial Nr. 127 din 4 Iunie 1931.

Toate persoanele cari vor lua parte la licitațiune vor depune pe lângă ofertă — în plic separat — și o garanție de 5% din valoarea furniturii oferite, iar ofertele se vor face numai în conformitate cu caetele de sarcini, cari pot fi văzute în fiecare zi de lucru dela ora 11—13 la Economatul Ministerului

Str. Piața Amzei Nr. 17 unde de asemenea se pot vedea și listele de cantități și felul materialelor.

MINISTRU (L. S.) DIRECTOR
SUBSECRETAR DE STAT

107 (1—1)

— **Capitulul Metropolitan gr.-cat Blaj** —

Nr. 136—1932

Licitație!

În ziua de 24 Octomvrie 1932, orele 11 se va ținea o nouă licitație orală, în localul Administrației Centrale Capitulare din Blaj pentru vinderea casei No. 5 din Strada Metropolitane, care casă a fost a văduvei protopopese „Ana Crișan”, decedată în Blaj la 3 Iunie 1931.

Garanția pentru a putea lua parte la licitație se fixează la 5.000 Lei în numerar.

Asupra ofertelor de licitație decide Veneratul Capitul Mitropolitan.

Informațiuni în cauză se pot lua la Administrația Centrală Capitulară în zilele de lucru între orele 11—12.

Blaj, din ședința capitulară ținută în 8 Octomvrie 1932.

(107) 2—2

Iacob Popa s. p.
canonic prepozit

Notariatul Cercual Șona Jud. Târnava-Mică

No. 728—1932

Publicațiune

Comuna Șona arendează în ziua de 12 Noemvrie 1932 ora 10 a. m. prin licitație publică la primăria Șona dreptul de vânat pe 6 ani, începând cu 1 Ianuarie 1933 și până la 31 Decemvrie 1938.

În caz că prima licitație rămâne fără rezultat, se va ținea a doua licitație în ziua de 13 Decemvrie 1932 la ora 10 a. m.

Prețul de strigare este 1000 Lei.

Șona, la 4 Octomvrie 1932.

110 (1—1)

PRIMĂRIA COMUNEI

Notariatul Cercual Șona Jud. Târnava-Mică

No. 728—1932

Publicațiune

Comuna Bîia arendează în ziua de 12 Noemvrie 1932, ora 2 p. m. prin licitație publică la primăria Bîia dreptul de vânat pe 6 ani, începând cu 1 Ianuarie 1933 și până la 31 Decemvrie 1938.

În caz că prima licitație rămâne fără rezultat, se va ține a doua licitație în ziua de 13 Decemvrie 1932 la ora 2 p. m.

Prețul de strigare este 1000 Lei.

Bîia, la 4 Octomvrie 1932.

111 1—1

PRIMĂRIA COMUNALA

Concurs

Se publică concurs cu data 31 de Octomvrie 1932, pentru ocuparea postului de cantor la biserica gr.-cat. din Frunzeni, j. Mureș.

Concurenții trebuie să-și înainteze cererile până la data de mai sus oficiului parohial provăzute cu următoarele acte:

1. Extras de botez.

2. Certificat de bună purtare.

3. Diplomă de cantor, fără de care nici o cerere nu se va lua în considerare.

Concurenții au să se prezinte în o Duminecă ori sârbătoare la biserică.

Remunerația cantorului constă, din folosul alor 6 jug. pământ și 1/3 din venitele stolare îndatinate.

Cel ales este obligat a propune cantul bisericesc copiilor de școală și a forma cor. Frunzeni, la 1 Octomvrie 1932.

(105) 2—2

VIRGIL BRĂTFĂLEAN
paroh